

POSTI- JA LENNÄTINHALLITUKSEN
KIERTOKIRJEKOKOELMA

1951

N:o 173

N:o 173.

Kiertokirje

valtion viran tai toimen haltijain perhe-eläkevakuutuksesta.

Valtion viran tai toimen haltijain perhe-eläkevakuutuksesta on annettu seuraava laki:

Laki

valtion viran tai toimen haltijain perhe-eläkevakuutuksesta.

Annettu Helsingissä 29 päivänä kesäkuuta 1951.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §.

Perhe-eläkevakuutuksen perusteella maksetaan valtion viran tai toimen haltijan, vakuutetun, kuoltua hänen omaisilleen ja muille vakuutuksenomaaajille eläkettä tai haudausapua, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

2 §.

Vakuutettuja ovat:

1) jokainen henkilökohtaiseen eläkkeeseen oikeuttavan valtion peruspalkkaisen viran tai toimen vakinainen tahi avoinna olevan sellaisen viran tai toimen väliaikainen haltija;

2) sopimuksen perusteella tai määrääjäksi valtion virkaan tai pysyväiseen toimeen otettu henkilö, mikäli sopimuksessa ei ole toisin sovittu tai siitä ei ole toisin säädetty; sekä

3) jokainen henkilökohtaiseen eläkkeeseen oikeuttavan valtion ylimääräisen toimen haltija.

Vakuutettu, joka eroaa tai erotetaan virastaan tai toimestaan, on edelleenkin vakuutettu, jos hän saa henkilökohtaista eläkettä taikka jos hän on ollut vähintään kymmenen vuotta vakuutettuna ja haluaa edelleen vakuutuksensa säilyttää.

3 §.

Vakuutuksenomaaajia ovat:

1) aviopuoliso ja kahdeksaatoista vuotta

nuorempi oma tai sellainen aviopuolison lapsi, joka on vakuutetun huollettavana;

2) kahdeksaatoista vuotta vanhempi oma tai aviopuolison lapsi, jos tämän työ- tai ansiokyky ja varallisuus ovat niin vähäiset, että hän elatukseensa nähden on huomattavasti riippuvainen vakuutetusta;

3) vanhemmat, jos 1 ja 2 kohdassa mainittuja vakuutuksenomaaajia ei ole;

4) entinen puoliso, jolle vakuutettu on oikeuden päätöksellä velvoitettu suorittamaan elatusapua ja jolle asianomaisten taloudellisiin olosuhteisiin, avioliiton kesto-aikaan ja avioeron syihin nähden on kohtuullista myöntää tämän lain mukainen eläke; sekä

5) se, jolla 9 §:n mukaan on oikeus haudausapuun.

Lapsena tämän lain mukaan pidetään myös ottolasta ja sellaista avioliiton ulkopuolella syntynyttä lasta, jonka vakuutettu on laillisesti tunnustanut omakseen tai johon nähden vakuutetun elatusvelvollisuus on oikeuden päätöksellä tahi sopimuksella vahvistettu.

4 §.

Aviopuolisolla ei ole oikeutta eläkkeeseen, jos avioliitto on solmittu vakuutetun täytettyä kuusikymmentäkolme vuotta, eikä ottolapsella, jos ottolapseksi ottaminen on tapahtunut mainittuna aikana.

Sama olkoon laki, jos vakuutettu kuolee

tautiin, joka hänellä oli hänen tullessaan valtion virkaan tai toimeen tai mennessään avioliittoon tahi ottaessaan ottolapsen, eikä siitä kuolinhetkellä ole kulunut kuutta kuukautta.

Milloin aviopuolisolla 1 tai 2 momentin mukaan ei ole oikeutta eläkkeeseen, ei sitä myöskään ole hänen sellaisella lapsellaan, joka ei ole vakuutetun lapsi.

5 §.

Eläke on kaksikymmentä sadalta vakuutetun palkasta, ja siihen lisätään, jos 3 §:n 1 momentin 1, 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja vakuutuksenomaajia on useita, toisesta vakuutuksenomaajasta kahdeksan sadalta, kolmannesta neljä sadalta ja kustakin sen lisäksi olevasta vakuutuksenomaajasta kaksi sadalta palkasta.

Ensimmäiseltä eläkevuodelta maksetaan eläke korotettuna viidelläkymmenellä sadalta.

Jos maksettu eläke eläkeoikeuden lakkaamisen vuoksi jää pienemmäksi kuin hautausapuna 9 §:n 1 momentin mukaan suoritettava määrä, maksetaan erotus eläkettä saaneelle tai hänen oikeudenomistajilleen.

Vakuutetun palkalla tarkoitetaan sitä peruspalkkaa, sopimuspalkkaa tai palkkiota, siihen luettuna kalliinajan- ja ikälisä, mikä vakuutetulla kuolemanajankohtana on siitä virasta tai toimesta, jonka haltijana vakuutettu oli.

6 §.

Eläke maksetaan vakuutetun kuolinkuukautta seuranneen kalenterikuukauden alusta sen 2 momentissa tarkoitettuna kauden loppuun, johon ennen eläkeoikeuden lakkaamista viimeksi erääntynyt eläke-erä kohdistuu.

Ensimmäinen eläke-erä maksetaan viipymättä sen jälkeen, kun eläke on myönnetty, ja seuraavat erät etukäteen vähintään keran vuosineljänneksessä.

7 §.

Eläke on jaettava lesken ja lasten kesken siten, että leski saa siitä kaksi osaa ja kukin lapsi yhden osan. Vanhempien kesken on eläke jaettava tasan.

Entisen puolison osuus eläkkeestä on, eläkkeen myöntämiseen vaikuttavat perusteet huomioon ottaen, kohtuuden mukaan vahvistettava kussakin tapauksessa erikseen, ja se vähennetään lesken eläkeosuudesta

taikka, jollei leskeä ole, toisten eläkkeensaajien osuudesta siten, että vähennys on yhtä paljon kustakin.

8 §.

Oikeus eläkkeen saamiseen lakkaa, kun eläkkeensaaja

- 1) menee avioliittoon;
- 2) menettää Suomen kansalaisuuden;
- 3) on yhtäjaksoisesti ollut ulkomailla kolme vuotta; tai
- 4) on ryhtynyt vieraan valtion palvelukseen.

Eläkeoikeus, joka 1 momentissa mainitusta syystä on lakannut, voidaan erityisestä syystä palauttaa, ei kuitenkaan taannehtivasti.

Vapausrangaistukseen tuomitulle taikka yleiseen työ- tai kasvatuslaitokseen tahi muuhun niihin verrattavaan laitokseen määrätyle ei makseta eläkettä siltä ajalta, minkä vapausrangaistus tai laitoksessa olo kestää.

9 §.

Jos vakuutetun jälkeen ei tule suoritettavaksi eläkettä, maksetaan hänen kuolinpesälleen kertakaikkisena hautausapuna kolmekymmentä sadalta 5 §:n 4 momentissa määritellystä vuoden palkasta, kuitenkin vähintään se määrä, mikä vakuutusmaksujen palautuksena olisi suoritettava. Hautausavun maksamisen edellytyksenä kuitenkin on, että kuolinpesän osakkaana on vakuutetun leski tai suoraan etenevässä tai takenevässä polvessa sukua oleva omainen tahi veli tai sisar taikka veljen tai sisaren lapsi.

Jos muut kuin 1 momentissa tarkoitettuna kuolinpesän osakkaat ovat omalla kustannuksellaan huolehtineet hautauksesta, maksetaan heille näiden kustannusten määrä, ei kuitenkaan enempää, kuin kuolinpesälle olisi ollut 1 momentin mukaan hautausapuna maksettava.

Edellä 2 momentissa mainitussa tapauksessa maksetaan 1 momentissa tarkoitettuna kuolinpesälle, jos korvattujen hautauskustannusten määrä on kertakaikkisen hautausavun määrää pienempi, tämän ja hautauskustannusten erotus.

10 §.

Jos eläke-erää tai hautausapua ei ole nostettu kolmen vuoden kuluessa erääntymispäivästä, oikeus siihen on menetetty.

11 §.

Vakuutusmaksuna pidetään kaksi sadalta vakuutetun peruspalkasta, sopimus-palkasta tai palkkiosta, siihen luettuna kalliinajan- ja ikälisiä.

Täyttä henkilökohtaista eläkettä nauttiva vakuutettu on vapaa vakuutusmaksun suorittamisesta. Milloin tällaista eläkettä suoritetaan vain osaksi, pidetään tästä eläkkeestä sen myöntämisen perusteena olleeseen virkaan tai toimeen kulloinkin kuuluvan palkkauksen mukaisesti 1 momentissa tarkoitettu vakuutusmaksu, kunnes vakuutettu, jos hän jatkuvasti olisi ollut virassaan tai toimeensa, olisi tullut oikeutetuksi saamaan täyden eläkkeen tai on tullut kuudenkymmenenseitsemän vuoden ikäiseksi ja suorittanut eläkemaksuja vähintään viideltätoista vuodelta taikka sitä ennen on ruumiinvian tai vähentyneiden ruumiin- tai sielunvoimien vuoksi tullut pysyväisesti työhön kykenemättömäksi.

Vakuutettu, joka on eronnut tai erotetaan virastaan tai toimestaan saamatta henkilökohtaista eläkettä, on velvollinen vuosittain, määräpäivänä, suorittamaan 1 momentissa tarkoitettua vakuutusmaksun tähän virkaan tai toimeen kulloinkin kuuluvan palkkauksen mukaisesti, kunnes hän on tullut kuudenkymmenenseitsemän vuoden ikäiseksi ja suorittanut näitä maksuja vähintään viideltätoista vuodelta tai sitä ennen ruumiinvian tai vähentyneiden ruumiin- tai sielunvoimien vuoksi on tullut pysyväisesti työhön kykenemättömäksi.

Jos sellainen virka tai toimi, johon kuuluvan palkkauksen perusteella vakuutusmaksu olisi laskettava, on lakkautettu, otetaan perusteeksi se palkka, joka arvion mukaan tähän virkaan tai toimeen kuului, jos virka tai toimi olisi olemassa.

12 §.

Perhe-eläkevakuutus lakkaa vakuutetun osalta, joka, saamatta henkilökohtaista eläkettä, eroaa tai erotetaan virastaan tai toimestaan oltuaan siinä vähemmän kuin kymmenen vuotta. Sama olkoon laki 11 §:n 3 momentissa tarkoitettua vakuutusta, jos hän ei ole suorittanut vakuutusmaksua kolmen kuukauden kuluessa maksun määräpäivästä.

13 §.

Sellaisella vakuutuksesta eronneella tai hänen oikeudenomistajillaan, jolla, suoritet-

tuaan vakuutusmaksut vähintään kymmeneltä vuodelta, ei ole ollut 3 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja vakuutuksenomajia, on oikeus vakuutusmaksujen palautukseen, joka on likimäärin yhtä suuri kuin hänen suorittamansa vakuutusmaksut. Palautusta ei kuitenkaan suoriteta, jos eronnut kolmen vuoden kuluessa on uudelleen tullut vakuutetuksi. Vakuutusmaksujen palautusta on haettava neljän vuoden kuluessa vakuutuksen lakkaamisesta. Palautuserän laskemisperusteet vahvistetaan asetuksella.

Kun vakuutettu siirtyy eläkkeelle ja saa täyden eläkkeen taikka kun hän eroamiskäynnin tultuaan siirtyy eläkkeelle, hänellä on oikeus erota vakuutuksesta 1 momentissa mainituin ehdoin. Vakuutusmaksujen palautus suoritetaan tällöin heti, kun asiaa koskeva perhe-eläkerahaston johtokunnan päätös on tullut voimaan.

14 §.

Jos viran tai toimen haltijain palkkoja lisätään tai vähennetään, tarkistetaan tämän lain mukaan myönnettyjä eläkkeitä asetuksessa tarkemmin määrättävin perusteiden siten, että eläkkeiden lisäys tai vähennys keskimäärin vastaa palkkauksessa tapahtunutta muutosta.

15 §.

Tämän lain mukainen eläke, hautausapu ja vakuutusmaksun palautus maksetaan perhe-eläkerahastosta, joka muodostuu vakuutusmaksuista ja koroista sekä niistä eristä, jotka valtio suorittaa.

Perhe-eläkerahasto on tulo- ja menoarvion ulkopuolella.

Perhe-eläkerahaston hoidosta ja valtion osuudesta aiheutuvat kustannukset suoritetaan tulo- ja menoarvioon otetuista määrärahoista.

16 §.

Perhe-eläkerahastoa hoitaa rahaston johtokunta, jonka sitä varten erittäinkin tulee:

- 1) ottaa ja erottaa rahaston toimihenkilöt;
- 2) päättää eläkkeistä ja hautausavusta;
- 3) päättää 11 §:n 3 momentissa tarkoitettua vakuutusmaksun määräpäivästä;
- 4) laatia rahaston vuosi- ja tilikertomus;
- 5) kantaa ja vastata valtion puolesta sekä muutoinkin edustaa valtiota rahastoa

koskevista asioissa; sekä

6) käsitellä ne asiat, jotka valtiovarainministeriö antaa sen harkittaviksi.

Eläkettä tai hautausapua koskeva asia alistettakoon valtiovarainministeriön ratkaistavaksi, jos johtokunnan jäsen sitä vaatii.

17 §.

Perhe-eläkerahaston johtokuntaan määrää valtioneuvosto kaksi jäsentä sekä, sen mukaan kuin asetuksella määrätään, virkamiestyjärjestöjen ehdottamista henkilöistä muut jäsenet. Kullekin jäsenelle on samassa järjestyksessä määrättävä henkilökohtainen varamies.

Jäsenen toimikausi on enintään kolme vuotta.

Johtokunnan jäsenten on oltava tämän lain mukaan vakuutettuja ja asiantuntevia sekä yhden heistä lakimies ja yhden matemaatikko.

18 §.

Joka on tyytymätön eläkettä koskevassa asiassa annettuun päätökseen, hakekoon siihen muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta kolmenkymmenen päivän kuluessa tiedon siitä saatuaan.

19 §.

Tämän lain voimaan tullessa lakkaa Sovatvien ja eräiden kulkulaitosvirastojen leski- ja orpokassa, Helsingin Yliopiston eläkekassa, Siviilivirkakunnan leski- ja orpokassa, Kouluvirkakunnan eläkekassa ja Puolustuslaitoksen leski- ja orpokassa, niin myös Valtionrautateiden eläkelaitos perhe-eläkkeitä koskevalta osaltaan.

Edellä 1 momentissa mainittujen kassojen lakanneeseen vakuutustoimintaan kuuluvat varat ja vastuu siirtyvät perhe-eläkerahastolle.

Sopimusteitse voidaan valtion hoidettavaksi ottaa myös Valtionrautateiden eläkelaitos henkilökohtaisia eläkkeitä koskevalta osaltaan.

20 §.

Lakanneeseen vakuutustoimintaan perustuvasta, jo alkaneesta eläkkeestä on voimassa, mitä tässä laissa on eläkkeestä säädetty. Eläkkeen määrä lasketaan, niinkuin eläkeoikeus olisi syntynyt tämän lain voimaan tullessa. Jollei sellaista virkaa tai tointa, johon kuuluvan palkkauksen perusteella eläke olisi laskettava, lain voimaan tullessa enää ollut, otetaan perusteeksi se

palkka, joka arvion mukaan tähän virkaan tai toimeen kuuluisi, jos virka tai toimi vielä olisi olemassa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettulla eläkkeensaajalla, joka kuuden kuukauden kuluessa tämän lain voimaan tulemisesta sitä kirjallisesti vaatii, on oikeus myös lakanneeseen vakuutustoimintaan perustuvaan eläkkeeseen entisten ehtojen mukaisesti. Tällöin kuitenkin 1 momentissa mainittua eläkettä alennetaan viidellätoista sadalta kutakin lakanneen vakuutustoiminnan ehtojen mukaisesti maksettavaa eläkettä kohti, eikä viimeksi mainittuun eläkkeeseen suoriteta valtion varoista kalliinajanlisää.

Henkilöllä, jolla on lakanneeseen vakuutustoimintaan perustuva eläke, mutta jolla tämän lain mukaan ei olisi eläkeoikeutta, on 1 momentin säännösten estämättä oikeus tähän eläkkeeseen entisten ehtojen mukaisesti.

21 §.

Kassan tai sen perhe-eläkevakuutuksen tämän lain mukaan lakatessa kassan osakkaana olleella 2 §:ssä tarkoitettulla henkilöllä, joka kuuden kuukauden kuluessa tämän lain voimaan tulemisesta sitä kirjallisesti vaatii, on oikeus, tässä laissa säädetyn vakuutuksen ohella, aikaisempaan vakuutukseen entisin ehdoin.

Milloin vakuutetulla on tämän lain mukaisen vakuutuksen lisäksi yksi tai useampi 1 momentissa tarkoitettuun varaukseen perustuva vakuutus, alennetaan ensiksi mainittuun vakuutuksen mukaista eläkettä viidellätoista sadalta jokaisen varaukseen perustuvan vakuutuksen osalta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen varauksen perusteella suoritettavaan eläkkeeseen ei makseta valtion varoista kalliinajanlisää, jos eläkkeensaajalla on oikeus tämän lain mukaiseen eläkkeeseen.

22 §.

Henkilö, joka tämän lain voimaan tullessa on ollut osakkaana 19 §:n 1 momentissa mainitussa kassassa olematta 2 §:ssä tarkoitettu vakuutettu, säilyttää vakuutuksensa ehdot kalliinajanlisiin entisellään.

23 §.

Tämän lain nojalla perhe-eläkerahastolle suoritettujen vakuutusmaksut saa vakuutettu vähentää verotettavista tuloistaan.

24 §.

Perhe-eläkerahasto on valtiovarainministeriön alainen.

25 §.

Perhe-eläkerahaston johtokunta voi myöntää rahaston varoista ylimääräisiä eläkkeitä niille eläkkeensaajille, joiden eläkkeet 20 §:n säännösten johdosta ovat jääneet pienemmiksi kuin ne lakaneeseen vakuutustoimintaan perustuvat eläkkeet, jotka heille tämän lain voimaan tullessa on suoritettu. Ylimääräistä eläkettä älköön kuitenkaan määrättävä suuremmaksi, kuin että se yhdessä eläkkeensaajalle tämän lain säännösten nojalla suoritettavan eläkkeen kanssa vastaa edellä mainittua, lakaneeseen vakuutustoimintaan perustuvaa eläkettä.

Mitä 1 momentissa on säädetty, olkoon myös voimassa 21 §:n nojalla myönnettäviin eläkkeisiin.

26 §.

Viiden ensimmäisen vuoden aikana lain voimaantulosta on 11 §:n 1 momentissa säädetty vakuutusmaksu yksi sadalta vakuutetun palkasta.

27 §.

Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

28 §.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1952, ja sillä kumotaan 31 päivänä tammikuuta 1816 annettu julistus, sisältävä Suomen tullilaitoksen eläkesäännön, sen leski- ja orpoeläkkeitä koskevilta, vielä voimassa olevilta osilta, puolustuslaitoksen leski- ja orpokassalle annettavasta valtion apurahasta 29 päivänä toukokuuta 1931 annettu laki (188/31) ja erinäisille eläkekassoille maksettavasta valtionavustuksesta 7 päivänä heinäkuuta 1944 annettu laki (442/44). Sitä ennen on kuitenkin ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin lain täytäntöönpanoa varten.

Saattaen edelläolevat perhe-eläkesäännökset, jotka tulevat voimaan 1 päivästä tammikuuta 1952 lukien, alaistensa viranomaisen tiedoksi ja noudatettavaksi posti- ja lennätinhallitus, käsiteltyään asian tänään istunnossa tapahtuneessa esittelyssä, sanottujen säännösten posti- ja lennätinlaitoksessa soveltamisesta täten ilmoittaa seuraavaa:

1. Sen johdosta, että Siviilivirkakunnan leski- ja orpokassa lakkaa edelläolevien perhe-eläkesäännösten tullessa voimaan, kumotaan täten vuoden 1952 alusta lukien posti- ja lennätintoimipaikkojen tiliohjesäännön 22 §:n määräys mainitulle kassalle erinäisten virkojen ja tointen palkkauksesta palkanmaksun yhteydessä pidätettävästä eläkemaksusta. Tämän johdosta ei mainittua kassaa varten, ellei perhe-eläkerahaston johtokunta yksityistapauksessa myöhemmin erikseen toisin määrää, enää pidätetä eläkemaksuja vuodelta 1952 maksettavista palkoista. Sitävastoin on vuodelta 1951 suoritetuista tai vielä suoritettavista palkoista tehtyt tai tehtävät pidätykset mainitulle kassalle suoritettava tähänastisten määräysten mukaisesti.

2. Edelläolevan perhe-eläkevakuutuslain nojalla on jokaiselta lain mukaan *vakuutetulta* pidätettävä *vakuutusmaksu*, jonka suuruus on yksi sadalta vuosina 1952—1956 ja sen jälkeen kaksi sadalta vakuutetun palkasta.

3. *Vakuutettuja* ovat posti- ja lennätinlaitoksessa:

jokainen peruspalkkaisen viran tai toimen *vakinainen* haltija,

jokainen avoinna olevan peruspalkkaisen viran tai toimen *väliaikainen* haltija sekä jokainen valtion ylimääräisistä toimenhaltijoista ja tilapäisistä toimihenkilöistä annetun asetuksen säännösten nojalla ylimääräiseen toimeen määräyskirjan saanut *ylimääräinen* toimenhaltija.

4. *Vakuutusmaksu* pidätetään, paitsi jäljempänä 8. kohdassa mainituissa tapauksissa, kalenterikuukausittain palkanmaksun yhteydessä vakuutetun *varsinaisen* viran tai toimen peruspalkasta tai vuosipalkkiosta, siihen luettuna kalliinajan- ja ikälisiä. Kalliinapaikanlisästä ei sitävastoin pidätystä toimiteta.

Varsinaisella viralla tai toimella tarkoitetaan sitä virkaa tai tointa, johon vakuutettu on asianmukaisessa järjestyksessä nimetty tai johon hän on saanut määräyskirjan, t. s. virkaa tai tointa, jonka varsinainen haltija vakuutettu on.

Kalliinajanlisällä tarkoitetaan palkkoihin maksettavaa indeksilisiä.

5. Jos vakuutettu hoitaa *avoinna olevaa peruspalkkaista* virkaa tai tointa, lasketaan vakuutusmaksun suuruus sen joko hänen varsinaisen tai hoitamansa viran tai toimen

palkkauksen mukaan, jonka palkkaus on suurempi.

6. Jos vakuutettu viran tai toimen haltija tai ylimääräinen toimenhaltija, varsinaisesta virastaan tai toimestaan virkavaapaana ollen, määrätään *virkaatoimittavana tai viransijaisena* hoitamaan toista virkaa tai tointa tahi tilapäiseksi toimihenkilöksi, on sen viranomaisen, joka maksaa hänelle palkan, suoritettava vakuutusmaksun pidätys ja sitä varten hankittava selvitys hänen varsinaisen virkansa tai toimensa palkkausluokasta ja hänen ikälisiensä lukumäärästä.

7. Vakuutusmaksu on pidätettävä täysimääräisenä siltäkin ajalta, jolloin vakuutetun virantoimitus on keskeytynyt sellaisesta palkkauslaissa mainitusta syystä, että vakuutetulle virantoimituksen keskeytyksen aikana maksetaan vain osa hänen palkastaan.

8. Vakuutusmaksun pidätystä ei toimiteta vakuutetun virkaan tai toimeen kuuluvasta palkasta siltä ajalta, jolloin vakuutettu:

nauttii palkatonta virkavapautta, suorittaa asevelvollisuuttaan rauhan aikana vakinaisessa väessä,

on rangaistuslaitoksessa kärsimässä vapausrangaistusta tai sieltä päästetty ehdonalaiseen vapauteen,

tuomioistuimessa tai kurinpidollisesti tuomittuna on virantoimituksesta erotettuna, tai

on pidätettynä virantoimituksesta menettämällä koko palkkauksensa.

Helsingissä joulukuun 20 päivänä 1951.

Edellä tässä kohdassa luetelluissa tapauksissa tulee vakuutetun suorittaa vakuutusmaksunsa perhe-eläkerahaston johtokunnan määräämällä tavalla ja määräpäivänä.

9. Vakuutusmaksua ei pidätetä tilapäiseltä toimihenkilöltä, satunnaiselta apulaiselta eikä sivutoimen haltijalta kyseellisten toimien perusteella, koska tällaiset toimet ja tehtävät eivät perusta perhe-eläkelain mukaista vakuutusta.

10. Pidätetyt vakuutusmaksut merkitään palkkausluetteloihin (lom. N:o 17) sarakkeeseen „Eläkemaksuja” (sar. 10). Jos tili-ilmoituksen menopuolen sekä 1. momentin että 2. momentin kohdalla tilitetään palkkoja, joista on pidätetty vakuutusmaksuja, on pidätetyistä vakuutusmaksuista laadittava yhdistelmä, josta tulee käydä ilmi vakuutusmaksujen määrät momenteittain (1 ja 2 momentit). Yhdistelmän otsikoksi on kirjoitettava „Yhdistelmä perhe-eläkevakuutusmaksuista”. Lisäksi on yhdistelmään kirjoitettava toimipaikan nimi, tilityskuukausi ja vuosi. Yhdistelmän osoittama pidätettyjen vakuutusmaksujen yhteenlaskettu summa merkitään tili-ilmoitukseen tuloksi otsikon „Perhe-eläkerahasto, Vakuutusmaksut palkkausluettelon mukaan” kohdalle (tulotili 29).

11. Pidätetyt vakuutusmaksut on kuukausittain merkittävä asianomaisen palkan-saajan palkkakorttiin (lom. N:o 817) sarakkeeseen „Eläkemaksu”.

12. Tili-ilmoitusten perusteella posti- ja lennätinhallituksen talousosasto maksaa pidätetyt vakuutusmaksut perhe-eläkerahastolle.

Pääjohtaja S. J. Ahola.

Johtaja *Matti Aspö.*